

lægningen af H. C. Andersens Boulevard, herunder også spørgsmålet angående Østifternes Kreditforenings bygning, har været genstand for langvarig behandling og indgående overvejelser og undersøgelser, hvorunder såvel spørgsmålet om rulning af bygningen som indretning af en kolonnade har været taget op,

at mindretallet må anse det for godtgjort, at offentligheden gennem omtale i stort set hele hovedstadspressen i 1954 og 1955 er blevet bekendt med, at forhandlingerne mellem Østifternes Kreditforening og Københavns kommune måtte føre til, at kreditforeningens nuværende bygning ville blive nedrevet og en ny bygning opført på et tilstødende areal, og

at mindretallet mener, at det kan fastslås, at det fra alle sider i nærværende udvalg er erkendt, at Københavns kommunes afgørelse i den pågældende sag er truffet i overensstemmelse med gældende regler og i overensstemmelse med det af den daværende minister for offentlige arbejder givne tilsagn om tilskud fra vejfonden.

Et andet mindretal inden for flertallet (Bertel Dahlgaard) ønsker at udtale, at det såvel af ministerens udtalelse under forslaget første behandling i tinget som af den af Københavns magistrat til ministeren fremsendte redegørelse fremgår, at en udvidelse af H. C. Andersens Boulevard til 50 meters bredde ville kunne gennemføres uden nedrivning af kreditforeningens bygning ved at etablere en kolonnade i stueetagen eller ved at foretage en rulning af bygningen.

Mindretallet må endvidere mene, at det af de for udvalget foreliggende oplysninger fremgår, at spørgsmålet om en kolonnadeordning ikke har været genstand for nøjere undersøgelse, så lidt som det har været underkastet nøjere drøftelse med Østifternes Kreditforening. Der kan for mindretallet ikke være tvivl om, at gennemførelsen af kolonnadeordningen kun ville have medført en ringe brøkdæl af de omkostninger, som nu efter nedrivningen af bygningen og opførelsen af den nye otteetages bygning ved Ørstedsparken må udredes af staten, kreditforeningen og eventuelt kommunen.

Mindretallet ønsker endvidere at udtale en stærk tvivl om, at det med den frem-

tidige udvikling for øje vil være rigtigt at opføre den store nybygning på den dertil udsete plads op mod Ørstedsparken.

Endelig gør mindretallet opmærksom på, at selv om betydelige udgravninger med henblik på en ny bygning er foretaget og andre udgifter er afholdt, ville den væsentligste del af det spild af værdier, nedrivningen af bygningen vil forårsage, kunne være undgået ved bibeholdelsen af bygningen med etablering af kolonnade og udnyttelse af udgravningen til etablering af et garageanlæg, som der på denne plads er stærkt brug for; men det er efter mindretallets opfattelse klart, at muligheden for en sådan udgang af sagen er formindsket for hver uge, der er gået, siden spørgsmålet for mere end to måneder siden rejstes i folketing og finansudvalg.

Et *mindretal* (Rager) ønsker ikke at deltage i nogen indstilling fra udvalget, idet han som medlem af borgerrepræsentationen har deltaget i sagens behandling dér og således har et medansvar for den enstemmige vedtagelse af det forslag, mod hvilket der ved sagens rejsning i folketinget er rejst kritik.

Mindretallet ønsker at henlede folketingets opmærksomhed på, at det af de forhandlinger i borgerrepræsentationen, hvoraf udvalget har modtaget referater, fremgår, at den endelige beslutning om, at sagen skulle løses ved en nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning, i hvert fald ikke er meddelt offentligheden før i marts 1956.

Ændringsforslag.

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Rager):

Forslaget affattes således:

„Forslag til folketingsbeslutning angående reglerne for tilskud af vejfonden.

Efter de af udvalget til behandling af forslag til folketingsbeslutning angående den planlagte nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning over for folketinget frem-